

paafører ham, fordi han er Folkets Talsmand.

Jeg har i de sidste Aar interesseret mig meget for det vestindiske Folks Forhold, og jeg vilde gerne have medvirket til, at der kunde være blevet bedre Tilstande for Befolkningen. Men nu da jeg erfarer i Dag, at Hamilton Jackson resolut sammen med sine Folk har besluttet at gøre Springet fra Danmark til Amerika, saa ønsker jeg, at det vestindiske Folk maa faa en bedre og lykkeligere Fremtid under Amerika, end det har haft under Danmark. Jeg føler mig overbevist om, at Hamilton Jackson, som saa mange Mennesker her i Danmark har forfulgt med Haan og Spot, under Amerika vil blive en stor og betydelig Mand, fordi han er en kundskabsrig Mand, og en Gang træffer vi ham maaske paa en anden Maade, end vi har truffet ham hidtil.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal kun fremsætte en kort Bemærkning for at svare paa de Spørgsmaal, der er rettede til mig; jeg tror, det vil kunne fremme Forhandlingens Hurtighed. Jeg skal ikke i øvrigt komme ind paa det ærede Medlem fra Horsens' (Hans Nielsen) Tale; alle ved, hvilken Interesse han har næret for vestindiske Forhold, og jeg kan kun sige, at vi mange Gange er mødtes i fælles Betragtninger over disse. Men naturligvis har jeg arbejdet under de ugunstigste Vilkaar, lige siden Forhandlingen med de Forenede Stater begyndte, idet jeg jo vidste eller tænkte mig, at hvad man kunde planlægge, dog ikke blev gjort til Virkelighed af den danske Regering. Det ærede Medlem spurgte mig først, om „Valkyrien“s Afsendelse var sket af Hensyn til de Negeruroligheder, som her forudsattes at være til Stede. Derom vil jeg sige, at jeg naturligvis har undersøgt Sagen, men at der til mig ikke er kommet nogen Indberetning om saadanne Negeruroligheder, som kunde give Anledning til alvorlig Frygt. Der var en Opskræmmelse derovre, en vis Panik blandt de Hvide, og jeg antager, en saadan let kan opstaa i et Samfund, hvor der er saa faa Hvide og saa mange Farvede; men noget virkeligt Grundlag for en positiv Frygt for Uroligheder var der ikke. Men da Forhandlingen med de Forenede Stater var begyndt, forekom det mig rigtigt for at forebygge enhver Mulighed for en Uro, der kunde give Anledning til internationale Vanskeligheder, at sende Krigsskibet „Valkyrien“ derover. Der var altsaa ogsaa et Hensyn til den begyndte Forhandling til Stede hos Regeringen, da „Valkyrien“ sendtes derover, og hvis ærede

Medlemmer kan erindre de Telegrammer, der netop den Gang kom her til København, Telegrammer, der berettede, hvad der meddeltes i amerikanske Blade, vil man ogsaa i dem finde en tilstrækkelig Aarsag for Regeringen til at handle, som den gjorde.

Det næste Spørgsmaal, det ærede Medlem gjorde mig, var, hvorledes man skulde behandle Personer, som i Øjeblikket var under kriminel Tiltale eller afsønde deres Straf efter afsagt Dom enten i Vestindien eller her — saaledes maa jeg forstaa det ærede Medlem. Jeg maa da først sige til det ærede Medlem, at den barbariske Straf er ikke blevet fastholdt overfor en dømfældt, saa længe jeg har været Minister, og jeg har ingen Tro til, at ikke akkurat det samme skulde være sket under min Forgænger, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Man har, saa længe jeg har været Minister, altid baaret sig ad saaledes, at den strenge Straf, der skulde idømmes efter de Regler, som er givne ved Forordningen af 1840 — tror jeg, det er —, sammenholdt med Christian den V.s Danske Lov, er blevet formildet ved Benaadning til den Straf, der var i Overensstemmelse med den danske Straffelov. Saaledes har det som sagt været, saa længe jeg har været Minister, og jeg vil antage, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) vil kunne sige det samme for sit Vedkommende. (N. Neergaard: Ja!). Det ærede Medlem bekræfter det. Hvis der nu skulde være Strafferetssager, hvor man kunde gribe ind, eller der skulde være Personer, der endnu hensidder i Fængsel efter tidligere Domme, saa vil det være mig meget magtpaaliggende at undersøge, om man ikke nu kunde gaa til lignende Foranstaltninger som dem, der har fundet Sted i alt Fald i de tre Aar, jeg har været Finansminister, og det ærede Medlems Henstilling om en Formildelse af Straffen skal blive taget til Følge.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) kom i en slem Kollision med det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke). De to ærede Medlemmer af Venstrepartiet er jo i denne Sag fuldkommen uenige. Det ærede Medlem fra Thisted vil overhovedet ikke i noget Tilfælde anerkende Usandhed som moralsk berettiget. Det ærede Medlem fra Faaborg har vist, at i en Række Tilfælde kunde en Usandhed ikke blot være berettiget, men en